

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๖๓ – พ.ศ.๒๕๖๗)

องค์การบริหารตำบลสำราญใต้
อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์

สำนักงานปลัด อบต. / งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

โทร./ โทรสาร ๐-๔๓๐๑-๕๖๓๑

สารบัญ

บทที่ ๑.....	๑
บทนำ.....	๑
ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา.....	๑
วัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา.....	๑
ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา.....	๑
ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา.....	๒
บทที่ ๒.....	๓
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของท้องถิ่น.....	๓
สภาพทั่วไป.....	๓
ข้อมูลด้านศักยภาพของท้องถิ่น.....	๔
บทที่ ๓.....	๘
วิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น.....	๘
หลักการและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น.....	๘
ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา.....	๒๐
บทที่ ๔.....	๒๖
วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา.....	๒๖
จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น.....	๒๗
บทที่ ๕.....	๓๕
กรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ชนแดน(พ.ศ. ๒๕๖๒- พ.ศ. ๒๕๖๖).....	๓๕
บทที่ ๖.....	๓๗
การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติและการติดตาม ประเมินผล.....	๓๗

บทที่ ๑ บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีบทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบมีความเป็นอิสระพอสมควร ความสำคัญในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ให้ความสำคัญการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายที่จะดำเนินการในการบริหารด้านต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของตนเอง ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยถ่ายโอนภารกิจในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็น และรายได้ที่รัฐจัดเก็บให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น การดำเนินการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกๆ ด้าน ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน การวางแผนในการดำเนินการบริหารจึงเป็นกลไกที่สำคัญที่ทำให้การบริหารเป็นรูปแบบและมีทิศทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สมดุล และมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้อง อันเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม และทำให้บรรลุตามความมุ่งหมาย

๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์และแนวทางในการพัฒนา เป็นการแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายที่จะดำเนินการพัฒนาในอนาคต โดยแผนดังกล่าวสอดคล้องกับแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๒ วัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกระบวนการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสถานะภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย บนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการตามข้อกำหนดต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน ครอบคลุมทุกด้าน องค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ จึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขึ้น

๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ดังนี้

๑) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา จากหน่วยงานต่างๆและข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์ เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๓) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๔) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และประกาศ ใช้ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พิจารณาอย่างรอบคอบให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่างๆ ที่อาจมีความเชื่อมโยงและส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาตัดสินใจกำหนดแนวทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด และเพื่อประโยชน์ดังนี้

๑) ท้องถิ่นมีจุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน

๒) ท้องถิ่นสามารถจัดสรรและบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ผู้บริหารบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) แนวทางพัฒนาเป็นการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน และมีชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนา

๕) สามารถกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาได้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ เป็นการกำหนดทิศทางในการพัฒนา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาคม เพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนา ที่ทำให้การดำรงชีวิตของประชาชนมีความสุข ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่สิ่งเหล่านี้จะบรรลุตามเป้าหมายได้ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกๆ ฝ่าย ในการที่จะนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างมีระบบ

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้

๑. ข้อมูลพื้นฐาน

๑.๑ ประวัติองค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้

องค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ อยู่ในเขตการปกครองอำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้รับยกฐานะจากสภาตำบลสำราญใต้ ให้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล และให้โอนบรรดางบประมาณทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบลต่อไปนี้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลโดยให้มีชื่อตามตำบล สภาตำบลสำราญใต้ กิ่งอำเภอสามชัยจังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีประธานกรรมการบริหาร อบต.สำราญใต้ คนแรกชื่อ นายบุญมี ละมัยวงษ์ ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๕๒ ง

๑.๒ ตราสัญลักษณ์ประจำองค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้

๑.๓ ที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้

องค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑๒๕ หมู่ที่ ๑ ตำบลสำราญใต้ อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอสามชัย ๗ กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัดกาฬสินธุ์ ระยะทาง ๘๕ กิโลเมตร

๑.๔ เนื้อที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้

เนื้อที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ มีประมาณ ๘๗ ตารางกิโลเมตร (๕๔,๓๗๕ ไร่) เป็นตำบลค่อนข้างใหญ่ โดยมีพื้นที่แยกเป็นรายหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านโคกสำราญหมู่ที่	หมู่ที่ ๙ บ้านหนองกุงน้อย
หมู่ที่ ๒ บ้านหนองแสงหมู่ที่	หมู่ที่ ๑๐ บ้านโพหนอง
หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแสงใหม่	หมู่ที่ ๑๑ บ้านคำป่าหวาย
หมู่ที่ ๔ บ้านคำเขื่อนแก้วเหนือ	หมู่ที่ ๑๒ บ้านคำอุดม
หมู่ที่ ๕ บ้านกุดแห่	หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองไผ่
หมู่ที่ ๖ บ้านคำหุ้ง	หมู่ที่ ๑๔ บ้านหนองแสงใต้
หมู่ที่ ๗ บ้านหนองกุงน้อย	หมู่ที่ ๑๕ บ้านโนนศาลาทอง
หมู่ที่ ๘ บ้านท่าช้าง	หมู่ที่ ๑๖ บ้านคำเขื่อนแก้ว

หมู่ที่ ๑๗ บ้านหนองแสงเหนือ หมู่ที่ ๑๘ บ้านโนนหนองไฮ
หมู่ที่ ๑๙ บ้านโนนทัน หมู่ที่ ๒๐ บ้านสันติสุข

๑.๕ ภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ มีสภาพทั่วไปของพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มสลับที่ดอน มีแหล่งน้ำเขื่อนลำปาวล้อมรอบ จึงเหมาะแก่การทำการเกษตร

๑.๖ อาณาเขตตำบลสำราญใต้

ทิศเหนือ	ติด	เขตองค์การบริหารส่วนตำบลสำราญ อำเภอสสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์
ทิศตะวันออก	ติด	เขตองค์การบริหารส่วนตำบลคำสร้างเที่ยงและองค์การบริหารส่วนตำบลหนองช้าง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
ทิศใต้	ติด	เขตตำบลภูสิงห์ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
ทิศตะวันตก	ติด	เขตเทศบาลตำบลลำพันชาด อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี

๑.๗ ลักษณะภูมิอากาศองค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ สภาพอากาศทั่วไปของพื้นที่ตำบลสำราญใต้ มีอากาศร้อนและแห้งแล้ง

ฤดูร้อน เริ่มต้นระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – เดือนเมษายน อากาศร้อนจัดและแล้งจัดติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน ความชื้นในอากาศมีน้อย และมีพายุฤดูร้อนบางช่วงที่มีคลื่นความร้อนปกคลุม อุณหภูมิสูงสุดประมาณ ๓๕ – ๔๐ องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มต้นระหว่างเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม อากาศร้อนและมีพายุฝนฟ้าคะนองลมแรง กว้างที่แล้ง และมีภาวะฝนทิ้งช่วง ในบางช่วง

ฤดูหนาว เริ่มต้นระหว่าง เดือนพฤศจิกายน – มกราคม อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ ๑๕ องศาเซลเซียส ตั้งแต่ เดือน ตุลาคม – กุมภาพันธ์ อุณหภูมิ ต่ำสุด ประมาณ -๓ องศาเซลเซียส

๒. ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

๒.๑ การรวมกลุ่มของประชาชน

การรวมกลุ่มคนในพื้นที่ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ ส่วนมากติดต่อกันจะเป็นภาษาอีสาน(ภาษาท้องถิ่น) ประชากรส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรเป็นหลัก มีการปลูกสร้างที่อยู่อาศัยในลักษณะมั่นคงถาวร มีการยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของตนเองสูงมาก นับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ การคมนาคมติดต่อกันระหว่างหมู่บ้านส่วนใหญ่ใช้ถนน คสล. และถนนลาดยางเป็นหลัก ถนนที่แยกเข้าหมู่บ้านนั้นยังเป็นถนนลูกรัง ในช่วงฤดูฝนการคมนาคมไม่สะดวก

๒.๒ ประเพณีประจำปีของตำบลสำราญใต้

ประเพณีบุญเดือนสี่ หรือ บุญผะเหวด

บุญผะเหวด" เป็นสำเนียงชาวอีสานที่มาจากคำว่า "บุญพระเวส"หรือพระเวสสันดร เป็นประเพณีตามคติความเชื่อของชาวอีสานที่ว่า หากผู้ใดได้ฟัง เทศน์เรื่องพระเวสสันดรทั้ง ๑๓ กัณฑ์จบภายในวันเดียว จะได้เกิดร่วมชาติภพกับพระศรีอริยเมตตโดย บุญผะเหวดนี้จะทำติดต่อกันสามวัน วันแรกจัดเตรียมสถานที่ตกแต่ง ศาลาการเปรียญวันที่สองเป็นวันเฉลิมฉลองพระเวสสันดร ชาวบ้านร่วมทั้งพระภิกษุสงฆ์จากหมู่บ้านใกล้เคียงจะมา ร่วมพิธีมีทั้งการจัดขบวนแห่เครื่องไทยทานฟังเทศน์และแห่พระเวส โดยการแห่ผ้าผะเหวด (ผ้าผืนยาวเขียนภาพเล่าเรื่องพระเวสสันดร) ซึ่งสมมติเป็น การแห่พระเวสสันดรเข้าสู่เมืองเมื่อถึงเวลาค่ำจะมีเทศน์เรื่องพระมาลัย ส่วนวันที่สามเป็นงานบุญพิธี ชาวบ้านจะร่วมกันตักบาตรข้าว

พันก้อน พิธีจะมี ไปจนคำ ชาวบ้านจะแห่แห่น พ่อน้ำตั้งขบวนเรียงรายตั้งกันมาถวายอาสน์อีกกันหนึ่ง จึงเสร็จพิธีมูลเหตุของพิธีกรรมพระสงฆ์จะเทศน์เรื่อง เวสสันดรชาดกจนจบและเทศน์จากเรื่องหนังสือมาโดยหมื่นมาโดยแสนกล่าวว่า ครั้งหนึ่งพระมาลัยเถระได้ขึ้นไปไหว้พระธาตุเกษแก้วจุฬามณี บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์และได้พบปะสนทนากับพระศรีอริยเมตไตรย ผู้ที่จะมาเป็นพระพุทธเจ้าในอนาคตและพระศรีอริยเมตไตรยได้สั่งความมากับ พระมาลัยว่า "ถ้ามนุษย์อยากจะพบและร่วมเกิดในศาสนาของพระองค์แล้วจะต้องปฏิบัติตนดังต่อไปนี้คือ"

๑. จงอย่าฆ่าพ่อตีแม่ สมณพราหมณ์

๒. จงอย่าทำร้ายพระพุทธเจ้า และยุยงให้สงฆ์แตกแยกกัน

๓. ให้ตั้งใจฟังเทศน์เรื่อง พระเวสสันดรให้จบในวันเดียวด้วยเหตุ ที่ชาวอีสานต้องการจะได้พบพระศรีอริยเมตไตรยและเกิดร่วมศาสนาของพระองค์จึง มีการทำบุญผะเหวด ซึ่งเป็นประจำทุกปี

พิธีกรรม - การเตรียมงาน

๑. แบ่งหนังสือ นำหนังสือลำผะเหวดหรือลำหาชาติ (หนังสือเรื่องพระเวสสันดรชาดก) ซึ่งมีจำนวน ๑๓ กัณฑ์ (หรือ ๑๓ ผูกใหญ่) แบ่ง เป็นผูกเล็กๆ เท่ากับจำนวนพระเถระที่จะนิมนต์มาเทศน์ในคราวนั้นๆ

๒. การใส่หนังสือ นำหนังสือผูกเล็กๆ แบ่งออก จากกัณฑ์ต่างๆ ๑๓ กัณฑ์ไปนิมนต์พระเถระทั้งวัดในหมู่บ้านตนเองและจากวัด ในหมู่บ้าน อื่นที่อยู่ใกล้เคียงให้มาเทศน์ โดยจะมีใบฎีกาบอกรายละเอียดวันเวลาเทศน์ ตลอดจนบอกเจ้าศรัทธา ผู้ที่จะเป็นเจ้าของกัณฑ์นั้นๆ ไว้ด้วย

๓. การจัดแบ่งเจ้าศรัทธา เพื่อพระเถระท่านเทศน์จบในแต่ละกัณฑ์ผู้เป็นเจ้าศรัทธาก็จะนำเครื่องปัจจัยไทยทานไปถวายตาม กัณฑ์ที่ตนเองรับผิดชอบ ชาวบ้านจะจัดแบ่งกันออกเป็นหมู่ๆ เพื่อรับเป็นเจ้าศรัทธากัณฑ์เทศน์ร่วมกัน โดยจะต้องจัดหาที่พักข้าวปลา อาหารไว้คอยเลี้ยงต้อนรับญาติโยมที่ติดตามพระเถระ จากหมู่บ้านอื่นเพื่อมาเทศน์ผะเหวดครั้งนี้ด้วย

๔. การเตรียมสถานที่พัก พวกชาวบ้านจะพากันทำความสะอาดบริเวณวัดแล้วช่วยกัน "ปลูกผาม" หรือปะรำไว้รอบๆ บริเวณวัด เพื่อใช้ เป็นที่ต้อนรับพระเถระและญาติโยมผู้ติดตามพระเถระจากหมู่บ้านอื่น ให้เป็นที่พักแรมและที่เลี้ยงข้าวปลาอาหาร

๕. การจัดเครื่องกิริยาบูชาหรือเครื่องครุภัณฑ์ ในการทำบุญผะเหวดนั้นชาวบ้านต้องเตรียม "เครื่องฮ้อยเครื่องพัน" หรือ "เครื่องบูชา คาถาพัน" ประกอบด้วยรูปหนึ่งพันดอก เทียนหนึ่งพันเล่มดอกบัวโป่ง (บัวหลวง) ดอกบัวแป้ (บัวผัน) ดอกบัวทอง (บัวสาย) ดอกผัก ตบและดอกก้างของ (ดอกปืบ) อย่างละหนึ่งพันดอก เมียง หมายอย่างละหนึ่งพันคำ มวนยาตูดหนึ่งพันมวน ข้าวตอกใสกระทงหนึ่ง พันกระทง รุ่งกระดาษ (ธงกระดาษ) หนึ่งพันธง

๖. การจัดเตรียม สถานที่ที่จะเอาบุญผะเหวด

๖.๑ บนศาลาโรงธรรม ตั้งธรรมมาสน์ไว้กลางศาลาโดยรอบนั้นจัดตั้ง "ธุงไซ" (ธงชัย) ไว้ ทั้งแปดทิศ และจุดที่ตั้ง "ธุงไซ" แต่ละต้นจะต้อง มี "เสดถะสัต" (เสวตฉัตร) "ผ่านตาเว็น" (บังสุรย์) และตะกร้าหนึ่งใบ สำหรับใส่ข้าวพันก้อนพร้อมทั้ง "บั้งดอกไม้" สำหรับใส่ดอกไม้แห้ง ซึ่งส่วนมากทำจาก ต้นโสนและไผ่ "ธุงหัวคืบ" นอกจากนี้ที่บั้งดอกไม้ยังปักนกปักปลาซึ่งสานจากใบมะพร้าวหรือใบตาลไว้อีกจำนวน หนึ่งและตั้งโอ่งน้ำไว้ ๕ โอ่ง รอบธรรมมาสน์ซึ่งสมมติเป็นสระ ๕ สระ ในหม้อน้ำใส่จอกแห่น (แห่นคือสาหร่าย) กุ้งเหินเยว ปลา ปู หอย ปลูกต้นบัวโนบ่อให้ใบบัวและดอกบัวลอยยั้งตีรวมทั้งจะต้องจัดให้มีเครื่องสักการะบูชาคาถาพันและชันหมากเบ็งวางไว้ตามมุมธรรมมาสน์ ณ จุดที่วางหม้อน้ำ ที่สำคัญบนศาลาโรงธรรมต้องตกแต่งให้มีสภาพคล้ายป่า โดยนำเอาต้นฮ้อย ต้นกล้วย มามัดตามเสาทุกต้น และชิงด้ายสายสิญจน์รอบศาลา ทำราวไม้ไผ่สูงเหนือศีรษะประมาณหนึ่งศอกเพื่อเอาไว้เสียบดอกไม้แห้งต่าง ๆ นอกจากนี้ยังใช้เป็นที่ย่อยนก ปลาตะเพียน และใช้เมล็ดแห่งของฝากลั่นฟ้า (เพกา) ร้อยด้วยเส้นด้ายยาว

เป็นสายนำไปแขวนเป็นระยะ ๆ และถ้าหากดอกไม้แห้งอื่นไม่ได้ ก็จะใช้เส้นด้ายชุบแป้งเปียกแล้วนำไปคลุกกับเมล็ดข้าวสาร ทำให้เมล็ดข้าวสารติดเส้นด้ายแล้วนำเส้นด้ายเหล่านั้นไปแขวนไว้แทน ด้านทิศตะวันออกของศาลาโรงธรรมต้องปลูก "ห่ออุทิศ" โดยใช้ไม้ไผ่ทำเป็นเสาสี่ ต้นสูงเพียงตา ห่ออุทิศนี้เป็นสมมติว่าจะเชิญ พระอุทิศมาประทับ เพื่อปราบมารที่จะมาขัดขวางการทำบุญ ต้องจัดเครื่องใช้ของพระอุทิศไว้ที่นี้ด้วย

๖.๒ บริเวณรอบศาลาโรงธรรมก็ปัก "ธงไชย" ขนาดใหญ่ ๘ ซุง ปักไว้ตามทิศทั้งแปดซึ่งแต่ละ หลักธงจะปัก "กรวยไม้ไผ่สำหรับใส่ข้าว พันก้อน" "เสดถะสัด" (เสดถัด) "ผ่านตาเร็น" (บังสุรย์) และ "ขันดอกไม้" เช่นเดียวกับบนศาลาโรงธรรม นอกจากนี้ก็ปักธงช่อไว้ ณ จุดเดียวกับที่ปัก "ธงไชย" อีก ด้วยครั้นถึงเวลาประมาณ ๑๔-๑๕ นาฬิกาของมือโฮมหรือวันรวม ผู้เฒ่าผู้แก่จะพากันนำเครื่องสักการะ บูชาประกอบด้วยขันห้าชน แปดบาตรจิ๋ว รม กระโถนกาฉี และไม้เท้าเหล็กไปเชิญพระอุทิศซึ่งสมมติว่าท่านอาศัยอยู่ในแหล่งน้ำอาจ เป็นบึง หนอง แม่น้ำ อ่างเก็บน้ำ (ที่อยู่ใกล้วัด) เมื่อไปถึงผู้เป็นประธานจะตั้งนะโมขึ้น ๓ จบ กล่าว "สัคเค" เชิญเทวดามาเป็นพยาน แล้วจึงกล่าวหลังจากเชิญพระอุทิศเสร็จแล้วก็ถึงพิธีแห่ผะเหวดเข้าเมืองซึ่งจะเป็นเวลาประมาณ ๑๖.๐๐-๑๗.๐๐ น. ของมือโฮมพิธีกรรมก่อนแห่เมื่อถึงเวลาแห่ผู้เป็น ประธานจะนำญาติโยม (ที่มาพร้อมกันในบริเวณชายป่าที่ถูกสมมติให้เป็นป่าหิมพานต์) ไหว้พระรับศีลและฟังเทศน์ การเทศน์ ณ จุดนี้เป็นการเทศน์จบแล้วก็จะลั่นฆ้อง จัดขบวนแห่ผะเหวดเข้าเมืองเดินผ่านหมู่บ้านเข้าสู่วัด แล้วแห่เวียนขวา รอบศาลา โรงธรรมสามรอบ จากนั้นจึงนำพระพุทธรูปขึ้นตั้งไว้ในศาลาโรงธรรม ญาติโยมที่เก็บดอกไม้มาจากป่า เช่น ดอกพะยอม ดอกจิก (ดอกเต็ง)ดอกฮัง (ดอกกรัง) ดอกจาน ฯลฯ ก็จะนำดอกไม้ไปวางไว้ข้างๆ ธรรมาสน์ แล้วจึงผะเหวดรอบศาลาโรงธรรม หลังจาก แห่ผะเหวดเข้าเมืองแล้วญาติโยมจะพากันกลับบ้านเรือนของตน รับประทานอาหารเย็น พร้อมทั้งเลี้ยงดูญาติพี่น้องที่เดินทางมาร่วมทำ บุญเวลาประมาณหนึ่งทุ่มเศษ ๆ ทางวัดจะตี "กลองโฮม" เป็นสัญญาณบอกให้ชาวบ้านรู้ว่าถึงเวลา "ลงวัด" ญาติโยมจะพากันมารวมกัน ที่ศาลาโรงธรรมพระภิกษุสงฆ์สวด พระปริตมงคลหลังจากสวดมนต์จบก็จะ "เทศน์มาลัย หมั้นมาลัยแสน" หลังจากฟังเทศน์จบก็จัดให้ มีมหรสพ เช่น หมอลำ ภาพยนตร์ให้ชมจนถึงสว่างเวลาประมาณ ๐๔.๐๐ น. ของวันบุญผะเหวด ญาติโยมจะ นำข้าวเหนียวก้อนเล็ก ๆ ขนาด เท่าหัวแม่มือจำนวนหนึ่งพันก้อนซึ่งเท่ากับหนึ่งพระคาถา ในเรื่องราวของพระเวสสันดรชาดก ใส่ถาดออกจากบ้านเรือน แห่จากหมู่บ้าน มาที่ศาลาโรงธรรมเวียน รอบศาลาโรงธรรมสามรอบ แล้วจึงนำข้าวพันก้อนไปใส่ไว้ในกรวยไม้ไผ่ที่หลักธงไชยทั้งแปดทิศและใส่ในตะกร้า ที่วางอยู่บนศาลาตามจุดที่มีธงไชยและเสดถะสัด เมื่อแห่ข้าวพันก้อนเสร็จแล้วก็มีเทศน์สังกาศ คือ การเทศน์บอกปีศักราช เมื่อ จบสังกาศจะหยุดพัก ให้ญาติโยมกลับไปบ้านเรือน นำอาหารมาใส่บาตรจันทน์หลังจากพระฉันจังหันแล้วก็จะเริ่มเทศน์ผะเหวด โดยเริ่ม จากกัณฑ์ทศพรไปจนถึงนครกัณฑ์รวม สิบสามกัณฑ์ ใช้เวลาตลอดทั้งวันจนถึงค่ำมีความเชื่อกันว่าหากใครฟังเทศน์เรื่องพระเวสสันดร จบผู้นั้นจะได้รับอานิสงส์มากพิธีกรรมขณะฟังเทศน์ ในการ ฟังเทศน์ "บุญผะเหวด" นั้นต้องมีทายกหรือทายิกา คอยปฏิบัติพิธีกรรม ขณะ ฟังเทศน์แต่ละกัณฑ์ โดยจุดธูปเทียน เพื่อบูชากัณฑ์นั้น ๆ ตามจำนวนคาถา ในแต่ละกัณฑ์ นอกจากนั้นต้องหว่านข้าวตอก ดอกไม้ ข้าวสาร และลั่นฆ้องชัย เมื่อเทศน์จบในแต่ละกัณฑ์ โดยผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวนี้ต้องนั่งอยู่ประจำ ที่ตลอดเวลาที่เทศน์ ส่วนเครื่องฮ้อยเครื่องพัน หรือเครื่องครุพน้นนั้นต้องตั้งบูชาไว้ตลอดงาน เมื่อเทศน์จบแล้วบางวัดก็นำเครื่องฮ้อย เครื่องพันใส่ไว้ใน ภาชนะที่สานด้วยดอกไม้ไผ่ มีลักษณะเหมือนกะออม

ประเพณีบุญบั้งไฟ

ชาวบ้านเชื่อว่ามีโลกมนุษย์ และโลกเทมมนุษย์อยู่ใต้อิทธิพลของเทวดา การรำผีฟ้าเป็นตัวอย่างที่แสดงออกทางด้านการนับถือเทวดา และเรียกเทวดาว่า "แถน" เมื่อถือว่ามีแถนก็ถือว่า ผน ฟ้า ลม เป็นอิทธิพลของแถน หากทำให้แถนโปรดปราน มนุษย์ก็จะมีความสุข ดังนั้นจึงมีพิธีบูชาแถน การจุดบั้งไฟก็

อาจเป็นอีกวิธีหนึ่งที่แสดงความเคารพหรือส่งสัญญาณความภักดีไปยังแกน ชาวอีสานจำนวนมากเชื่อว่าการจุดบั้งไฟเป็นการขอฝนจากพญาแถนและมีนิทานปรัมปราเช่นนี้อยู่ทั่วไปแต่ความเชื่อนี้ยังไม่พบหลักฐานที่แน่นอน นอกจากนี้ในวรรณกรรมอีสานยังมีความเชื่ออย่างหนึ่งคือ เรื่องพญาคันคาก หรือคางคก พญาคันคากได้รับกับพญาแถนจนชนะแล้วให้พญาแถนบันดาลฝนลงมาตกยังโลกมนุษย์

ความหมายของบั้งไฟ

คำว่า “บั้งไฟ” ในภาษาถิ่นอีสานมักจะสับสนกับคำว่า “บ้องไฟ” แต่ที่ถูกต้องควรเรียกว่า “บั้งไฟ” ดังที่เจริญชัย ชนไฟโรจน์ ได้อธิบายความแตกต่างของคำทั้งสองไว้ว่า บั้งหมายถึง สิ่งที่เป็นกระบอก เช่น บั้งทิงสำหรับใส่น้ำดื่ม หรือบั้งข้าวหลาม เป็นต้น ส่วนคำว่า บ้อง หมายถึง สิ่งของใด ๆ ก็ได้ที่มี ๒ ชั้น มาสวมหรือประกอบเข้ากันได้ ส่วนนอกเรียกว่า บ้อง ส่วนในหรือสิ่งที่เอาไปสอดใส่จะเป็นสิ่งใดก็ได้ เช่น บ้องมีด บ้องขวาน บ้องเสียม บ้องวัว บ้องควาย ดังนั้น คำว่า บั้งไฟ ในภาษาถิ่นอีสานจึงเรียกว่า บั้งไฟ ซึ่งหมายถึง ดอกไม้ไฟชนิดหนึ่ง มีหางยาวเอาดินประสิวมาคั่วกับถ่านไม้ดำให้เข้ากันจนละเอียดเรียกว่า หมื่อ (ดินปืน) และเอาหมื่อนั้นใส่กระบอกไม้ไผ่ดำให้แน่นเจาะรูตอนท้ายของบั้งไฟ เอาไฟท่อนอื่นมัดติดกับกระบอกให้ใส่หมื่อโดยรอบ เอาไม้ไผ่ยาวลำหนึ่งมามัดประกบต่อออกไปเป็นหางยาว สำหรับใช้ถ่วงหัวให้สมดุลกัน เรียกว่า “บั้งไฟ” ในทัศนะของผู้วิจัย บั้งไฟ คือการนำเอากระบอกไม้ไผ่ เล้าเหล็ก ท่อเอสลอน หรือเล้าไม้ อย่างใดอย่างหนึ่งมาบรรจุหมื่อ (ดินปืน) ตามอัตราส่วนที่ช่างกำหนดไว้แล้วประกอบท่อนหัวและท่อนหางเป็นรูปต่าง ๆ ตามที่ต้องการ เพื่อนำไปจุดพุ่งขึ้นสู่อากาศ จะมีควันและเสียงดัง บั้งไฟมีหลายประเภท ตามจุดมุ่งหมายของประโยชน์ในการใช้สอย

พิธีกรรม และการเตรียมงาน

เริ่มจากการประชุมในระดับหมู่บ้าน ประชุมคณะกรรมการ ทำโครงการสนับสนุนของงบประมาณ จรากรหน่วยงานราชการ และองค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ เกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมในวันงาน มีการเตรียมประดับตกแต่งรถแห่ ของแต่ละหมู่บ้านเพื่อร่วมแห่ มีดังนี้

๑. จัดขบวนแห่บั้งไฟ รอบหมู่บ้าน
๒. จุดบั้งไฟที่แต่ละหมู่บ้านนำมาเพื่อเป็นบูชาพระยาแถน
๓. มีการละเล่นและกิจกรรมต่างๆ แล้วแต่จะกำหนดเอง

กลุ่มอาชีพ ในตำบลสำราญใต้มีกลุ่มอาชีพที่มีการดำเนินกิจการอย่างต่อเนื่อง จำนวน ๒๐ กลุ่ม คือ แปรรูปปลา กลุ่มข้าวเกรียบ กลุ่มจักสาน กลุ่มตัดเย็บผ้า

● จุดเด่นของพื้นที่

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ หากมองศักยภาพโดยรวมแล้ว พอที่จะสรุปศักยภาพและปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ในอนาคตได้ดังนี้

พื้นที่ สภาพพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ ส่วนมากเป็นพื้นที่ราบ ที่ดินเขตชลประทาน เหมาะสำหรับการเพาะปลูกทำเกษตรกรรมโดยส่วนใหญ่จะทำนา ทำสวน ไม้ยืนต้นและปลูกพืชไร่ต่างๆ เช่น ข้าวโพด ข้าวไร่ ถั่วลิสง ถั่วฝักยาว ยางพาราเริ่มมีการปลูกในพื้นที่มากขึ้น ด้วยสภาพพื้นที่จึงมีการทำภาคเกษตรกรรม ในฤดูฝนเพียงฤดูเดียว มีเขื่อนลำปาว และพื้นที่ชลประทาน ประชาชนสามารถหาปลา และผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปปลา สร้างรายได้เสริมจากการทำนา

บทที่ ๓
การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ หลักและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑.๑ หลักการ

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกระบวนการกำหนดทิศทาง การพัฒนาในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสถานะภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายบนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการตามข้อกำหนดต่างๆ บรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนครอบคลุมทุกด้านขององค์การบริหารส่วนตำบลชนแดน จึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขึ้น

๓.๑.๒ ทิศทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
๑.	ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ (๑) เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม (๒) เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑ (๓) เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต (๔) เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ	๑. คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น ๒. คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น ๓. คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วย ตนเองอย่างต่อเนื่อง ๔. คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น ๕. สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
๒.	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (๑) เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชาชนที่มีรายได้ต่ำ (๒) เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง (๓) เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน	๑. ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน ๒. เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ ๓. เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
๓.	ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๑. สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ๒. สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา	๑. เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ๒. การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

ยุทธศาสตร์ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
๔.	ยุทธศาสตร์การเติมโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ๑. รักษา ป่าไม้ พืชพันธุ์หายากธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมชาติ ๒. สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ ๓. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษให้คุณภาพดีขึ้น	๑. รักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ๒. สร้างความมั่นคงด้านน้ำ และจัดการทรัพยากรน้ำทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินให้มีประสิทธิภาพ ๓. สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ

	๔. พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ	๔. เพิ่มประสิทธิภาพลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง
--	---	---

ยุทธศาสตร์ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
๕.	ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน ๑. เพื่อปกป้องสถาบันพัฒนาพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน รวมทั้งป้องกันปัญภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ ๒. เพื่อสร้างความพร้อมและฉันทกัณห์ของทุกภาคส่วน ให้มีขีดความสามารถ ในการบริหารจัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ ๓. เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษาความสงบและผลประโยชน์ของชาติ ๔. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคงและนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ	๑. ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ ๒. สังคมมีความสมานฉันท์ ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง ๓. ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ๔. ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ และนานาชาติในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ๕. ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

		๖.แผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
--	--	---

ยุทธศาสตร์ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
๖.	ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพตติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ๑. เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล ๒. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใส ตรวจสอบได้ ๓. เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพตติมิชอบของประเทศ ๔. เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอานวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน	๑. ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ ๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓. เพิ่มคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น ๔. ลดจนวนการด าเนินคดีกับผู้ได้กระทำ ความผิด
ยุทธศาสตร์ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
๗.	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และบบโลจิสติกส์ ๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอานวยความสะดวกด้านการขนส่งและการค้า รวมทั้งมีกลไกกำกับ ดูแล การประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน	๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม ๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบขนส่ง ๓. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

	๒. เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน และพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน ๓. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม และส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม รวมทั้งพัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีความมั่นคง และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ ๔. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำ ประปาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราน้ำ สูญเสียในระบบประปา และสร้างกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำ ประปาในภาพรวมของประเทศ ๕. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ	๔. การพัฒนาด้านพลังงาน ๕. การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ๖. การพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา)
--	---	--

ยุทธศาสตร์ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
๗.	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ๑. เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้า สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย ๒. เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและน าเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ๓. เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๔. เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน	๑. เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ ๒. เพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

- แนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ชัยภูมิ ร้อยแก่นสารสินธุ์ “นวัตกรรมนำ เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ศูนย์กลางระบบโลจิสติกส์และระบบราง เชื่อมโยงการค้า การบริการ และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ””

ศักยภาพของพื้นที่

๑. ๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๒๕ - ๑๗ องศาเหนือและเส้นแวงที่ ๑๐๑ - ๑๐๓ องศาตะวันออก ซึ่งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือห่างจากกรุงเทพมหานคร ๔๔๕ กิโลเมตรขนาดพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด มีพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดรวมครอบคลุมพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด มีพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดรวม ๓๑,๔๒๓.๘๗ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๘ ของพื้นที่ประเทศ ร้อยละ ๑๘.๖๑ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยจังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคาม ตามลำดับ และมีพื้นที่ป่าไม้ประมาณ ๑.๕๔ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๐ของภาค กลุ่มจังหวัดตั้งอยู่ตอนกลางภาคตะวันออกเฉียงเหนือบนพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ชีที่อยู่ตอนกลางของพื้นที่และที่ราบลุ่มแม่น้ำ ามูลซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของพื้นที่ โดยทางทิศตะวันตกและทิศเหนือจะมีสภาพเป็นภูเขาเทลาดมาทางทิศตะวันออก และมีอาณาเขต ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดเลย หนองบัวลำภู อุดรธานี และสกลนคร
- ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ และนครราชสีมา
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดมุกดาหาร และยโสธร
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดชัยภูมิ และเพชรบูรณ์

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยรวมเป็นพื้นที่ราบลุ่มน้ำชีประมาณร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด ลักษณะของพื้นที่จะอยู่สูงจากระดับน้ำ ทะเลปานกลางประมาณ ๒๐๐ เมตรและเทลาดจากทางทิศตะวันตกไปสู่ทางทิศตะวันออกด้านทิศเหนือและทิศตะวันตกลักษณะของพื้นที่จะเป็นพื้นที่ภูเขาที่สำคัญ ได้แก่ เทือกเขาภูพานทางตอนเหนือของจังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนทางทิศตะวันตก ประกอบด้วย เทือกเขาภูเก้า - ภูพานคำ เทือกเขาในพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูเวียง อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน อุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ และเทือกเขาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งกระมัง จังหวัดชัยภูมิ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ จัดอยู่ในกลุ่มที่มีฝนตกสลับกับแห้งแล้ง ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีผลทำให้อากาศหนาวเย็น และพายุดีเปรสชันจากทะเลจีนใต้ ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้าง ระยะใกล้-ไกลทะเลจะทำให้อากาศมีความแตกต่างกันระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาวมากเนื่องจากไม่มีพื้นที่ติดต่อกับทะเลมีอุณหภูมิสูงสุดโดยเฉลี่ย ๓๖.๓๕ องศาเซลเซียสมี ๓ ฤดูคือฤดูร้อนฤดูฝนฤดูหนาวในแต่ละฤดูจะมีช่วงเวลาไม่คงที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และอิทธิพลของลมมรสุมเป็นหลัก

๑.๕ เขตการปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางแบ่งเขตการปกครองเป็น ๔ จังหวัด ๗๗ อำเภอ ๖๕๙ ตำบล ๘,๓๐๕ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๗๒๒ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๔ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑๐ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๕๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๖๔ แห่ง

๒) โครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑) การคมนาคมขนส่งมีเส้นทางการขนส่งที่สำคัญ คือ ทางบก ทางอากาศ มีโครงข่ายครอบคลุมพื้นที่ ๔ จังหวัด คือ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เชื่อมโยงสู่ภาคอื่นๆ ของประเทศได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ดังนี้คือ

๒.๑.๑) ทางบก

(๑)ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินผ่านพื้นที่จำนวน ๗ สาย ได้แก่ทางหลวงหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ): สระบุรี- หนองคาย

ทางหลวงหมายเลข ๑๒ (East-West Economic Corridor : EWEC) หรือ ทางหลวงเอเชียสาย ๑๖ (AH๑๖) : อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผ่านจังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ชัยภูมิ ขอนแก่นมหาสารคาม กาฬสินธุ์ จนไปสุดที่จังหวัดมุกดาหาร

ทางหลวงหมายเลข ๒๓ : เชื่อมโยงการเดินทางในกลุ่มจังหวัด แยก อ.บ้านไผ่ (จังหวัดขอนแก่น) ผ่าน จังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธร จนไปสุดที่จังหวัดอุบลราชธานี

ทางหลวงหมายเลข ๒๐๒ : ชัยภูมิผ่านจังหวัดนครราชสีมาบุรีรัมย์มหาสารคามร้อยเอ็ดยโสธร อำนาจเจริญจนไปสุดที่อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี

ทางหลวงหมายเลข ๒๐๘: ท่าพระ (ขอนแก่น) - อ.โกสุมพิสัย - มหาสารคาม

ทางหลวงหมายเลข ๒๑๓: มหาสารคาม- กาฬสินธุ์- สกลนคร

ทางหลวงหมายเลข ๒๑๔: กาฬสินธุ์ – ร้อยเอ็ด – สุรินทร์จนไปสุดที่จุดผ่านแดนถาวรช่องจอม – โอเสม็ด

(๒) ทางรถไฟ เส้นทางการจาก กรุงเทพฯ – หนองคาย ขนานกับทางหลวงหมายเลข ๒ หรือถนนมิตรภาพ ผ่านอำเภอในเขตพื้นที่ คือ อำเภอพล โนนศิลา บ้านไผ่ บ้านแฮด เมืองขอนแก่น น้ำพอง และเขาสวนกวาง

๒.๑.๒) ทางอากาศ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีท่าอากาศยานภายในประเทศ ๒ แห่ง คือ ท่าอากาศยานขอนแก่น และท่าอากาศยานร้อยเอ็ด ซึ่งมีสายการบินโดยสารภายในประเทศให้บริการ ๔ สายการบิน ได้แก่ Thai Smile, Thai AirAsia, Nok Air และ Thai Lion airโดยทำการ

๒.๒) การใช้ไฟฟ้ามีสถิติการใช้ไฟฟ้าจ านวน ๔,๖๗๓,๘๗๓,๕๒๔กิโลวัตต์/ชั่วโมง มากเป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จำนวน ๘,๙๑๘,๑๗๔,๔๖๗ กิโลวัตต์/ชั่วโมง) โดยจังหวัดที่มีสถิติการใช้ไฟฟ้ามากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๒,๓๒๕,๐๙๗,๘๓๒กิโลวัตต์) รองลงมาจังหวัดร้อยเอ็ด (๘๙๕,๔๖๔,๒๐๑ กิโลวัตต์) จังหวัดมหาสารคาม (๗๔๒,๕๗๕,๙๕๒ กิโลวัตต์) และจังหวัดกาฬสินธุ์(๗๑๐,๗๓๕,๗๘๐ กิโลวัตต์) ตามล าดับ และจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๑,๕๒๒,๖๔๙ ราย มากเป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากรองจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จำนวน ๑,๙๖๐,๗๕๐ ราย) โดยจังหวัดที่มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๕๖๓,๐๒๐ ราย) รองลงมา จังหวัดร้อยเอ็ด (๓๘๒,๔๔๖ ราย)จังหวัดมหาสารคาม (๒๙๓,๓๒๘ ราย) และจังหวัดกาฬสินธุ์ (๒๘๓,๘๕๕ ราย) ตามล าดับ

๒.๓) การใช้น้ำประปา มีสัดส่วนครัวเรือนผู้ใช้น้ำ จำนวน ๓๒๗,๑๓๔ ครัวเรือน มากเป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จำนวน ๓๕๗,๗๑๕ ครัวเรือน) โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนครัวเรือนผู้ใช้น้ำมากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๒๐๔,๗๑๓ ครัวเรือน) รองลงมาจังหวัดมหาสารคาม (๔๔,๙๙๓ ครัวเรือน) จังหวัดร้อยเอ็ด (๔๓,๓๖๗ ครัวเรือน) และจังหวัดกาฬสินธุ์ (๓๔,๐๖๑ ครัวเรือน) ตามลำดับ และจำนวนปริมาณน้ำผลิตจ่าย ๑๐,๑๐๑,๒๕๘ ลบ.ม. มากเป็นอันดับ ๑ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยจังหวัดที่มีจำนวนปริมาณน้ำผลิตจ่าย มากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๖,๕๑๓,๘๓๑ ลบ.ม.) รองลงมา จังหวัดมหาสารคาม (๑,๕๔๑,๙๖๒ ลบ.ม.) จังหวัดร้อยเอ็ด (๑,๑๒๓,๐๐๓ ลบ.ม.) และจังหวัดกาฬสินธุ์ (๙๒๒,๔๖๒ ลบ.ม. ตามลำดับ

ทิศทางการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมายตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา รวม ๓ ประเด็นการพัฒนา รายละเอียดดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตการเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและรายได้ภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดเพิ่มสูงขึ้น
- ๑.๒) มีศักยภาพในการผลิตอาหารปลอดภัยโดยใช้ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
- ๑.๓) นวัตกรรมและเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูง ลดการใช้สารเคมี และเพิ่มผลิตภาพแรงงานภาคการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการพื้นที่เกษตร ป่าไม้ และการบริหารจัดการน้ำ ทั้งระบบเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๒. การสร้างองค์ความรู้ของเกษตรกรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรครบวงจร และพัฒนาระบบเครือข่ายเกษตรกรให้เข้มแข็ง
๓. ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมให้มีคุณภาพและมูลค่าระดับสูง บนฐานเศรษฐกิจชีวภาพ
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน และการตลาดสินค้าเกษตร ครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ ระบบโลจิสติกส์ ระบบราง และอุตสาหกรรมอากาศยาน

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑) ยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการของกลุ่มจังหวัดให้สามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจทุกระดับ
- ๑.๒) พัฒนาระบบโลจิสติกส์และระบบรางในกลุ่มจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางระบบโลจิสติกส์และระบบรางของภูมิภาค
- ๑.๓) เพิ่มผลิตภาพแรงงานใน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพ SMEs เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ และพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการอย่างบูรณาการ

๒. พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระบบราง และอุตสาหกรรมอากาศยาน

๓. เพิ่มผลิตภาพแรงงาน

๔. พัฒนาระบบตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพ และยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๑) วัตถุประสงค์

๑. ยกระดับคุณภาพและเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

๑. ผลิตภัณฑ์ชุมชนมีคุณภาพและมีมูลค่าสูงขึ้น สามารถกระจายรายได้สู่ชุมชนได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน

๒. พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

๓. ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๔. พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน และเป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมนานาชาติ

● วิสัยทัศน์จังหวัดกาฬสินธุ์

๑. วิสัยทัศน์ : “มั่งคั่งด้วยเกษตรปลอดภัย ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง”

๒. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategic Issues)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพที่มุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

๑.๑ การบริหารจัดการพื้นที่เกษตร และส่งเสริมให้เกษตรกรดั้งเดิมพัฒนาสู่เกษตรสมัยใหม่ รองรับกิจกรรมการเกษตรและอาหารปลอดภัย

๑.๒ การวิจัยและการพัฒนาการผลิต แปรรูป การบรรจุ มาตรฐานการผลิตและความปลอดภัย ผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี ให้มีคุณภาพระดับสูง เพื่อการส่งออกและรองรับตลาดสมัยใหม่

๑.๓ ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจ/ผู้ประกอบการใหม่ เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ และระบบบัญชี เพื่อดำเนินกิจกรรมการเกษตรและอาหารปลอดภัย

๑.๔ การบริหารจัดการสินค้าเกษตร และเสริมประสิทธิภาพระบบกระจายสินค้า และการตลาดครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพและรายได้ท่องเที่ยวและส่งเสริมการค้าการลงทุนนวัตกรรมให้ได้มาตรฐาน และแข่งขันได้

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวหลัก ทั้งโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าทางการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ การตลาดและประชาสัมพันธ์ และยกระดับภาพลักษณ์ในเชิงคุณภาพ

๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP ผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และการเพิ่มศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีให้มีคุณภาพระดับสูง เพื่อส่งออกและรองรับตลาดสมัยใหม่

๓. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาระบบโลจิสติกส์ ส่งเสริมการลงทุนและอุตสาหกรรมด้านการเกษตร และอาหารปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำและเพิ่มพื้นที่การกระจายน้ำ รองรับกิจกรรมเกษตรและอาหารปลอดภัย

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการดิน และส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในทุกภาคส่วน

๓. การบริหารจัดการขยะที่เหมาะสมและสร้างวินัยของคนที่จัดการที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทุนมนุษย์ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างสังคมที่มีความมั่นคงและสงบสุข
แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนความเข้มแข็งของการใช้กลไก พชอ.ในการบูรณาการงานเชิงพื้นที่

๒. พัฒนาทุนมนุษย์ช่วงวัยปฐมวัย วัยรุ่น วัยเรียน

๓. พัฒนาทุนมนุษย์ ช่วงวัยทำงาน

๔. พัฒนาทุนมนุษย์ ช่วงวัยผู้สูงอายุ

๕. การรักษาความสงบเรียบร้อยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (น้ำท่วม/น้ำแล้ง)

๖. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๗. ป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ และการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๘. การลดความเหลื่อมล้ำด้านสังคม การบริการด้านสุขภาพ และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม สร้างความมั่นคงของมนุษย์

๙. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

เพื่อให้การบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ สามารถบรรลุถึงเจตนารมณ์ภารกิจ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ ได้กำหนดนโยบายของประเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในเขตตำบลสำราญใต้ ดังนี้

๒. วิสัยทัศน์ตำบลสำราญใต้ (Vission)

“ชุมชนน่าอยู่ มุ่งสู่เกษตรอุตสาหกรรม นำพาการกีฬา พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศูนย์ข้อมูลเทคโนโลยีข่าวสาร”

๓. พันธกิจตำบลสำราญใต้ (Mission)

๑. การพัฒนาคุณภาพของคนและชุมชนให้เข้มแข็ง

๒. การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม

๓. การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง โครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพ

๔. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี อย่างมีคุณภาพ
๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

การยกระดับความเป็นอยู่ อยู่ดีกินดี มีสุขตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกของคนในชุมชน
แนวทางการพัฒนา

๑. ก่อสร้างและปรับปรุงพัฒนาแหล่งน้ำ
๒. ขยายระบบไฟฟ้าหมู่บ้านและสาธารณะ
๓. ก่อสร้างปรับปรุงถนนเพื่อการคมนาคม การลำเลียงผลผลิตทางการเกษตร ทางระบายน้ำและสะพาน

๔. ก่อสร้างระบบประปาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม จัดตั้ง
ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ปราชญ์ชาวบ้าน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีการพัฒนาด้านจิตใจ ศาสนาและวัฒนธรรม
๒. ส่งเสริมการเล่นกีฬาและนันทนาการ
๓. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน
๔. พัฒนาระบบการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

การส่งเสริมและการพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร ที่มีอยู่แล้วให้มีคุณภาพมาก
ขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
๒. พัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง
๓. พัฒนาและส่งเสริมสร้างแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคม

การส่งเสริมสนับสนุนในด้านคุณภาพชีวิต สังคม ชุมชนให้เจริญก้าวหน้า ทั้งด้าน
ร่างกายและจิตใจ

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ปราศจากอบายมุข ลดการใช้ความรุนแรง และการกระทำผิดกฎหมายทุกประเภท รณรงค์และประชาสัมพันธ์ด้านยาเสพติด
๒. พัฒนาสังคมสังเคราะห์
๓. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีการพัฒนาด้านสุขภาพ
๔. ส่งเสริม รณรงค์และประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่และบริหารจัดการใหม่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่คุ้มค่า ตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. คุ้มครองดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อย่างยั่งยืน

๓. เสริมสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย การจัดระบบกำจัดขยะของเสียอันตราย มลพิษทางอากาศโดยวิธีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านสาธารณสุข

การส่งเสริมระบบการให้บริการสาธารณสุข และกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน การสังคมสงเคราะห์แก่ประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการดูแลสุขภาพประชาชนตามโครงการสุขภาพหมู่บ้าน และโครงการอื่นตามยุทธศาสตร์จังหวัดทางด้านสาธารณสุข

๒. ส่งเสริมสุขภาพประชาชน เช่น จัดตั้งชมรมออกกำลังกาย สร้างลานกีฬา อเนกประสงค์ ส่งเสริมเยาวชนด้านกีฬา ตรวจสุขภาพประจำปี กลุ่มผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้สูงอายุ

๓. สนับสนุนงานป้องกันโรคในท้องถิ่น เช่น ไข้เลือดออก โรคฉี่หนู ไข้หวัดนก

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการบริหารปกครองความมั่นคง การอำนวยความสะดวก

การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาองค์กรและบุคลากรในท้องถิ่น บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒. การรักษาความสงบภายในหมู่บ้าน/ชุมชน

๓. ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๔. ส่งเสริมและป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๕. สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน

๔. ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนที่มีผลต่อการพัฒนา

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ถนนเพื่อการลำเลียงผลการผลิตทางการเกษตรไม่มีเพียงพอและไม่มีการปรับปรุงทำให้การลำเลียงผลผลิตไม่สะดวกล่าช้า	ทุกหมู่บ้าน	- การเกษตรยังเป็นพื้นฐานหลักทาง เศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งหากระบบเศรษฐกิจระดับรากหญ้ามีความแข็งแกร่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศแข็งแกร่ง - การพัฒนาระบบขนส่งการลำเลียงผลผลิตจะช่วยให้ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันต่อความต้องการของผู้บริโภค
	๒. เส้นทางคมนาคมระหว่างหมู่บ้านหรือระหว่างสถานที่ราชการที่สำคัญไม่สะดวกในการติดต่อ	ทุกหมู่บ้าน	- การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจะมารับบริการมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้มีความสะดวก
	๓. ระบบไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะครัวเรือนที่ตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้าน และไฟฟ้าเข้าไม่ถึง	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบพลังงานทดแทน จะมีบทบาทสำคัญในอนาคต โดยเฉพาะไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์จะสามารถแก้ปัญหาสำหรับพื้นที่ห่างไกลคู่สายไฟฟ้า
	๔. ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอสำหรับจุดที่มีจำเป็นต้องติดตั้ง	ทุกหมู่บ้าน	- ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนั้นวันยิ่งรุนแรงขึ้น การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง
๒. ปัญหาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๑. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการดูแล ทำ	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	ให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก		สภาวะทางเศรษฐกิจบีบรัดให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอด
	๒. การแพร่ระบาดของยาเสพติดยังคงมีอยู่ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปรามและป้องกันปัญหา	ทุกหมู่บ้าน	- มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดรูปแบบใหม่ ทำให้ยากแก่การป้องกัน วิธีที่จะบรรเทาปัญหาได้ก็คือการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว
	๓. การทะเลาะวิวาทของวัยรุ่นมีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน เนื่องจากค่านิยม การเลียนแบบที่ผิดๆ การส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งจะบรรเทาปัญหานี้ได้	ทุกหมู่บ้าน	- โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน
	๔. ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ ชีวิตและทรัพย์สิน นับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การเตรียมความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความสูญเสียลงได้ในระดับหนึ่ง	ทุกหมู่บ้าน	- ปรากฏการณ์เอลนีโญ และสภาวะโลกร้อน พายุฤดูร้อน ทำให้สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ
	๕. เกิดอุบัติเหตุจำนวนมากในช่วงเทศกาลวันหยุด ทำให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน	ทุกหมู่บ้าน	- เทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้า มีผลกับอัตราการเกิดอุบัติเหตุ
๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน	๑. ประชาชนยังมีความยากจนมีภาระหนี้สินจำนวนมาก เนื่องจากยังขาดการวางแผนการประกอบอาชีพที่ดี	ทุกหมู่บ้าน	- ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจําวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
	๒. ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูการทำเกษตร ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	- สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๓. การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้ สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุนแรงงาน และผลผลิต
	๔. การขาดเงินทุนประกอบอาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในฐานะที่ยากจน การลงทุนประกอบอาชีพยังขาดแคลนทุนทรัพย์	ทุกหมู่บ้าน	- การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน
	๕. การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการช่วยเหลือของภาครัฐทำให้ โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	- โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน
๔. ปัญหาด้านสาธารณสุข	๑. ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน	ทุกหมู่บ้าน	- ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
	๒. ประชาชนยังขาดความสนใจใน การรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย	ทุกหมู่บ้าน	- สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
๕. ปัญหาด้านการศึกษา การศาสนา วัฒนธรรมท้องถิ่น การกีฬาและนันทนาการ	๓. การเสื่อมศีลธรรมทางศาสนาของคนทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมหลายเรื่องตามมา	ทุกหมู่บ้าน	- วัตถุนิยมเข้ามาครอบงำสังคมทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคม สมควรที่จะส่งเสริมให้เกิดศีลธรรมโดยใช้ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว จิตใจ
	๓. วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้าน เริ่มสูญหาย เนื่องจากไม่ได้รับความสนใจ จากเยาวชนรุ่นหลัง	ทุกหมู่บ้าน	- วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๕. ประชาชนในพื้นที่ขาดการตื่นตัว ในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	- การกีฬาจะพัฒนาเข้าสู่ระบบอาชีพมากขึ้น การเล่นกีฬาในอนาคตจะสามารถยึดเป็นอาชีพได้หรือ การกีฬาจะสามารถสร้างสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นได้ จึงสมควรที่จะมีการสนับสนุนการเล่นกีฬาในทุกรูปแบบ
๖. ปัญหาด้านการเมืองการบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น	๑. ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	ทุกหมู่บ้าน	- การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองโดยประชาชน เพื่อ ประชาชน ดังนั้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคมเกิดความสมดุล
	๒. ประชาชนยังขาดความสนใจในด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมืองการ ปกครอง และการบริหารหรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไข ปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม	ทุกหมู่บ้าน	- การพัฒนาและการแก้ปัญหา หรือ การวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือ จากทุกฝ่าย
	๓. ประชาชนไม่เข้าใจระบบบริหาร งาน ของ อบต.ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง	ทุกหมู่บ้าน	- อบต.เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ ประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การสร้างความเข้ากับประชาชน จึงเป็นสิ่งสำคัญ
	๔. ข้าราชการหรือพนักงาน ต้องปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด มากกว่าที่เป็นอยู่	พนักงานส่วนตำบลหรือพนักงานจ้าง	- การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้น การ ข้าราชการ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี
	๕. ระบบบริหารจัดการของภาครัฐ ยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การให้บริการประชาชนยังขาดความคล่องตัว และมีขั้นตอนมาก	พนักงานส่วนตำบลหรือพนักงานจ้าง	- การอธิบาย และการ ประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชน ในพื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและวิธีการบริหารงาน วิธีการทำงาน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๗. ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว	๑. พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมยังไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข หรือฟื้นฟู	ทุกหมู่บ้าน	- หากไม่มีการฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม คุณภาพของดินจะเสื่อมถอย
	๒. พื้นที่ป่าสีเขียวลดน้อยลงเนื่องจากการตัดไม้เพื่อทำพื้นที่ทำการเกษตร ทำสวน	ทุกหมู่บ้าน	- หากยังมีการทำลายป่าไปเรื่อย จะทำให้เกิดปัญหาระบบนิเวศ ปัญหาฝนแล้ง ปัญหาน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก
	๓. ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่าเป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับสังคมชนบท หากไม่มีการวางแผนที่ดีจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข	ทุกหมู่บ้าน	- ควรจะมีการสร้างระบบบริหารจัดการการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำจัดยาก ขยะมีมลพิษจะยิ่งมากขึ้น

๔.๒ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. มีทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ที่สมบูรณ์ มีน้ำเขื่อนลำปาวและลำพันชาด ๒. วิถีชุมชนแบบพึ่งตนเอง ยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ๓. มีวัฒนธรรม ประเพณีที่โดดเด่นประจำชุมชน ๔. ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ทอผ้า การย้อมสีธรรมชาติ จักสาน ทอ絲	๑. วัยแรงงานไม่มีฝีมือทักษะ ค่าแรงต่ำ ๒. เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก เท่าที่ควร ๓. พื้นที่ราบทำการเกษตรกรรมบางหมู่บ้าน ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ๔. พื้นที่ตำบลตั้งอยู่ห่างไกลจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ระบบคมนาคมไม่สะดวก ๕. การอพยพของกำลังวัยแรงงานเข้าจังหวัดอื่น สูง ๖. งบประมาณมีน้อยไม่เพียงพอต่อการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาให้ประชาชนการพัฒนาจึงมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ๗. ปัญหาการใช้สารเคมีกับพื้นที่เกษตรกรรม ๘. ขาดการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร

โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)
๑. มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์ ๒. มีวัฒนธรรมและประเพณีที่ต้องอนุรักษ์สืบสาน ๓. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ๔. ชุมชนมีวิถีชีวิตแบบพึ่งตนเองสูง ๕. พ.ร.บ. กำหนดแผนการกระจายอำนาจทำให้ อบต. มีบทบาทและมีงบประมาณในการทำงานมากขึ้น ๖. มีผลิตผลทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์แปรรูปปลา	๑. การตัดไม้ทำลายป่า ๒. เยาวชนไม่สนใจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ๓. ปัญหาแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคติดต่อ ๔. ปัญหาการใช้สารเคมีกับพื้นที่เกษตรกรรม ๕. การเคลื่อนย้ายประชากรวัยแรงงานเข้าสู่จังหวัด อื่น สูง ๖. ปัญหาอุทกภัย ภัยหนาว และภัยแล้ง ๗. ต้นทุนการผลิตผลผลิตทางการเกษตรสูง ผลผลิตมี ราคาไม่แน่นอน และขาดการประกันราคาสินค้า ทางการเกษตร ๘. ประชาชนมีสารพิษตกค้างในร่างกาย ๙. งบประมาณมีน้อยไม่เพียงพอต่อการพัฒนาและ การแก้ไขปัญหาให้ประชาชนการพัฒนาจึงมีลักษณะ ค่อยเป็นค่อยไป

บทที่ ๔

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายการพัฒนา

๑. วิสัยทัศน์ตำบลสำราญใต้ (Vission)

“ชุมชนน่าอยู่ มุ่งสู่เกษตรอุตสาหกรรม นำพาการศึกษา พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศูนย์ข้อมูลเทคโนโลยีข่าวสาร”

๒. พันธกิจตำบลสำราญใต้ (Mission)

- ๒.๑ การพัฒนาศักยภาพของคนและชุมชนให้เข้มแข็ง
- ๒.๒ การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม
- ๒.๓ การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง โครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพ
- ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี อย่างมีคุณภาพ
- ๒.๕ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๑. เพื่อให้มีการบำรุงรักษาพัฒนาการคมนาคม ทางน้ำ ทางบก ให้มีความสะดวกรวดเร็ว และพัฒนาสิ่งก่อสร้างด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้มีความมั่นคงมากขึ้น	๑.๑ ร้อยละของหมู่บ้านได้รับการพัฒนาคมนาคม ทางน้ำ ทางบกที่สะดวก รวดเร็ว	๑. ร้อยละ ๖๐ ของหมู่บ้านในตำบลมีการคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว	๘๐ %	๓๐%	๓๕%	๔๐%	๔๕%	๖๐%
	๑.๒ ร้อยละของหมู่บ้านมีไฟฟ้าสาธารณะให้แสงสว่างทุกหมู่บ้าน	๒. จำนวนถนนสาธารณะที่ยังไม่มีไฟฟ้าสายทาง ร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่	๖๐%	๕๐%	๕๕%	๖๐%	๖๕%	๗๐%
	๑.๓ ร้อยละของหมู่บ้านได้รับการพัฒนาล้างก่อสร้างพื้นฐานครอบครัวทุกหมู่บ้าน	๓. ร้อยละ ๔๐ ของหมู่บ้านในตำบลมีสิ่งก่อสร้างพื้นฐานที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน และมั่นคง	๓๐%	๑๐%	๒๐%	๓๐%	๔๐%	๕๐%
๒. เพื่อให้มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพบริหารงานแบบโปร่งใส ตรวจสอบได้ภาคีรัฐเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา	๒.๑ ร้อยละของบุคลากรในองค์การผู้บริหาร ได้รับการพัฒนาทัศนคติในการบริการ การทำงาน มีประสิทธิภาพ รวดเร็วมากขึ้น	๑. ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อการบริการและการทำงาน	๑๐๐%	๓๐%	๕๐%	๗๐%	๘๐%	๑๐๐%
	๒.๒ ร้อยละของครัวเรือนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น	๒. ร้อยละ ๙๐ ของครัวเรือนทั้งหมดมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	๑๐๐%	๓๐%	๕๐%	๗๐%	๘๐%	๑๐๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย					
			ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๓. เพื่อให้มีการพัฒนาสังคม อย่างยั่งยืน ให้มีความมั่นคง ในการดำรงชีวิต พัฒนาและ ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น วิถีชีวิตชุมชน ส่งเสริมการกีฬา เพื่อปลด ยาเสพติด ให้ชุมชน สามารถช่วยเหลือพัฒนา ตนเอง ครอบคลุมชุมชนให้ เป็นสังคมที่น่าอยู่และมั่นคง และสุขภาพที่ดีถ้วนหน้า	๓.๑ ร้อยละของประชาชนใน ตำบลมีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น	๓.๑ ร้อยละ ๙๐ ของประชาชน ในตำบลมีการศึกษาในภาคบังคับ (ม.๓)	๑๐๐%	๖๕%	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%
	๓.๒ ร้อยละของครัวเรือนมีการ อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๓.๒ ร้อยละ ๘๐ ของครัวเรือนใน ตำบลมีการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑๐๐%	๖๕%	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%
	๓.๓ ร้อยละของประชาชนใน ตำบลมีการออกกำลังกายเล่น กีฬา และสุขภาพแข็งแรง	๓.๓ ร้อยละ ๖๐ ของประชาชน ในตำบลมีการออกกำลังกายและ เล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ	๑๐๐%	๔๐%	๖๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%
	๓.๔ ร้อยละของผู้ติดยาเสพติด และผู้ค้าในตำบลลดลงและได้รับการบำบัด	๓.๔ ร้อยละ ๑ ของประชาชนใน ตำบลเป็นผู้ติดยาเสพติดและผู้ค้า	๐%	๐%	๐%	๐%	๐%	๐%
	๓.๕ ร้อยละของประชาชน สามารถช่วยเหลือพัฒนาตนเอง และครอบคลุมครัวเรือนได้	๓.๕ ประชาชนในตำบลสามารถ ช่วยเหลือ พัฒนาตนเองและ ครอบคลุมครัวเรือน ๖๐ ของ ประชาชนทั้งหมดในตำบล	๙๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๙๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย					
			ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๔. เพื่อให้มีการอนุรักษ์ พื้นที่ และพัฒนาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔.๑) ร้อยละของพื้นที่ป่าที่ได้รับการอนุรักษ์ มากขึ้น	๔.๑) พื้นที่ป่าไม่ได้รับการอนุรักษ์พื้นที่ และพัฒนาร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่ป่า ทั้งหมดในตำบล	๑๐๐%	๒๐%	๕๐%	๗๐%	๘๐%	๑๐๐%
	๔.๒) ร้อยละครัวเรือนมีน้ำเพื่อการ บริโภคอุปโภคและทำการเกษตรมากขึ้น	๔.๒) ครัวเรือนมีน้ำเพื่อการบริโภค อุปโภคและทำการเกษตรอย่างเพียงพอ ร้อยละ ๖๐ ของครัวเรือนทั้งหมดในตำบล ๓๐ ของแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดในตำบล	๗๐%	๑๘%	๔๐%	๕๐%	๖๐%	๗๐%
๕. เพื่อแก้ไขปัญหาความ ยากจน ส่งเสริมรายได้และ พัฒนาอาชีพ ส่งเสริมเกษตร ปลอดภัย	๕.๑ ร้อยละของประชาชนมีรายได้เฉลี่ย เพิ่มขึ้นมากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท / คน / ปี	๕.๑ ร้อยละ ๓๐ ของประชาชนในตำบลมี รายได้เฉลี่ยมากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี	๖๐%	๒๐%	๓๐%	๔๐%	๕๐%	๖๐%
	๕.๒ ร้อยละของประชาชนในวัยทำงาน (๑๓-๖๐) ที่ว่างงานลดลง	๕.๒ ประชาชนในวัยทำงานที่ว่างงานมี จำนวนร้อยละ ๒๐ ของประชาชนทั้งหมด ในตำบล	๐%	๑๘%	๑๕%	๑๐%	๕%	๐%
	๕.๓ ร้อยละของประชาชนมีการใช้ สารเคมีลดลงและใช้ปุ๋ยอินทรีย์มากขึ้น	๕.๓ ร้อยละ ๘๕ ของประชาชนมีการใช้ สารเคมีในการเกษตร	๐%	๖๐%	๔๐%	๓๐%	๒๐%	๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๖. มีระบบการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำที่ดี	๑. จำนวนของครัวเรือน ที่ ได้รับความเดือดร้อนจากภัย น้ำท่วมลดลง	๑. ครัวเรือนที่ได้รับ ความ เดือดร้อนจากภัยน้ำท่วม ร้อยละ ๓๐ ของครัวเรือน ทั้งหมด	๘๔%	๖๕%	๗๕%	๘๕%	๙๕%	๑๐๐%
	๒. ประชาชนมีน้ำเพื่อการ อุปโภค และบริโภคที่สะอาด และเพียงพอ	๑. จำนวนประชาชนที่ยังไม่ มีน้ำเพื่อการอุปโภคและ บริโภคร้อยละ ๓๐ ของ ครัวเรือน	๔๐ %	๓๐%	๓๕%	๔๐%	๔๕%	๕๐%
	๓. ประชาชนมีน้ำเพื่อการ เกษตรเพียงพอ	๑. จำนวนพื้นที่การเกษตร ที่ขาดแหล่งน้ำในฤดูแล้ง ร้อยละ ๘๐ ของครัวเรือน	๗๑%	๖๕%	๗๐%	๗๐%	๗๕%	๗๕%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๗. มีการพัฒนาด้านส่งเสริม การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬาและนันทนาการ	๑. เด็กก่อนวัยเรียนได้รับการ พัฒนาจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทุกคน	๑) เด็กอนุบาลสามขวบ ได้รับการบริการด้าน การศึกษาที่ดีและมี มาตรฐาน ร้อยละ ๙๐	๙๐%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	๑๐๐%
		๒) อปต.สนับสนุนให้ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก ร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณแต่ละปี	๓๐%	๑๐%	๒๐%	๓๐%	๔๐%	๕๐%
	๒. สนับสนุนการเรียนการ สอนในระดับประถมศึกษา และการศึกษานอกโรงเรียน	๑) เด็กนักเรียนและ ประชาชนในระดับได้รับการ ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ร้อยละ ๑๐๐	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%
๓. จำนวนผู้เล่นกีฬาและออก กำลังกายเพิ่มขึ้น		๒) อปต.สนับสนุนโครงการ ให้โรงเรียนในพื้นที่ ร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณแต่ละปี	๓๐%	๑๐%	๒๐%	๓๐%	๔๐%	๕๐%
		๑) มีผู้เล่นกีฬา และออก กำลังกาย ร้อยละ ๔๐ ของ ประชากรทั้งหมด	๓๐%	๑๐%	๒๐%	๓๐%	๔๐%	๕๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
	๔. ประชาชนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการส่งเสริม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และงาน ประเพณีท้องถิ่น	๑. ประชาชนที่เข้าร่วม กิจกรรมส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ ๗๕ ของจำนวน ประชากรทั้งหมด	๘๐%	๖๐%	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%
		๒. ครั้วเรือนที่เข้าร่วม กิจกรรมส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม ร้อยละ ๗๕ ของ ครั้วเรือนทั้งหมด	๖๐%	๕๐%	๕๕%	๖๐%	๖๕%	๗๐%
๘. มีการพัฒนาด้านส่งเสริม คุณภาพชีวิต	๑. ประชาชนมีสุขภาพที่ดี อัตราการเจ็บป่วยของ ประชาชนลดจำนวนลง	๑. อัตราการเจ็บป่วยด้วย โรคที่ป้องกันได้และโรคที่ เป็นปัญหาของชุมชน ร้อยละ ๕	๒๐%	๑๐%	๑๕%	๒๐%	๒๕%	๓๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๙. มีการพัฒนาด้านทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการ ท่องเที่ยว	๒ อัตราของคนพิการ คนชรา ผู้มีรายได้ต่ำ และไร้ที่พึ่ง ลดจำนวนลง และมีชีวิต ความเป็นอยู่ดีขึ้น	๑. จำนวนเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส มีคุณภาพชีวิตที่ดีร้อยละ ๘๐ ของจำนวนเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ทั้งหมด	๙๐%	๖๐%	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%
	๓. ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปลอดภัยหายสาบสูญ	๑. ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน ร้อยละ ๗๐ ของครัวเรือน	๗๕%	๖๕%	๗๕%	๘๕%	๙๐%	๙๕%
	๑. ประชาชนร่วมกัน การอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. จำนวนป่าที่ปลูกเพิ่มขึ้น	๑. ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์ พื้นที่ทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมร้อยละ ๓๐ ๑ มีการปลูกป่าในที่ สาธารณะและพื้นที่บุคคล ประมาณร้อยละ ๕ ของ พื้นที่ทั้งหมด	๓๐%	๑๐%	๒๐%	๓๐%	๔๐%	๕๐%
	๓. มีระบบการกำจัดขยะ	๑. ไม่มีบริการการจัดเก็บ กำจัดขยะที่ถูกต้อง	๖๐%	๕๐%	๖๐%	๖๐%	๖๕%	๗๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๑๐. มีระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐที่ดี	๑. บุคลากรมีศักยภาพความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีทัศนคติ ที่ดีในการทำงาน โดยยึดมั่น หลักคุณธรรมและจริยธรรม	๑. บุคลากรท้องถิ่นได้รับ การพัฒนาบุคลากรในด้าน ต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรม การสอนงานการย้ายเปลี่ยน หน้าที่ ร้อยละ ๔๐	๘๐%	๖๐%	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%
		๒. อบต. มีอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ที่ทันสมัย ในการปฏิบัติงาน ร้อยละ ๔๐	๙๐%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	๑๐๐%
๑๑. มีการพัฒนาด้านการป้องกัน และรักษาความสงบสุขของประชาชน	๒. ประชาชนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมและการดำเนินงาน ของอบต.	๑. ประชาชนมีส่วนร่วมใน การตรวจสอบการดำเนินงาน ของอบต. ร้อยละ ๓๐	๙๐%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	๑๐๐%
	๑. ร้อยละของหมู่บ้านที่มี ความเข้มแข็งในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด	๑. หมู่บ้านมีความเข้มแข็ง ต่อการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด ร้อยละ ๕๐	๘๕%	๗๕%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%
	๑. จำนวนผู้ติดยาเสพติด ลดลง	๑. มีผู้ติดยาเสพติดในเขต อบต. ร้อยละ ๕ ของ ประชากรในพื้นที่	๒๐%	๕%	๑๐%	๑๕%	๒๐%	๒๕%

บทที่ ๕

กรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลลำราญใต้ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - พ.ศ. ๒๕๖๗)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑. ก่อสร้างและปรับปรุงพัฒนาแหล่งน้ำ ๑.๒ ขยายระบบไฟฟ้าหมู่บ้านและสาธารณะ ๑.๓ ก่อสร้างปรับปรุงถนนเพื่อการคมนาคม การค้าเสียมลิตทางเกษตร ทางระบายน้ำและสะพาน ๑.๔ ก่อสร้างระบบประปาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค	สำนักปลัด กองช่าง และหน่วยงานอื่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีการพัฒนาด้านจิตใจ ศาสนาและวัฒนธรรม ๒.๒ ส่งเสริมการเล่นกีฬาและนันทนาการ ๒.๓ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน ๒.๔ พัฒนาระบบการศึกษา	สำนักปลัด กองการศึกษาฯ และหน่วยงานอื่นๆ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๓.๑ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ๓.๒ พัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง ๓.๓ พัฒนาและส่งเสริมสร้างแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน	สำนักปลัด กองช่าง กองการศึกษาฯ
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคม	๔.๑ ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ปราศจากอบายมุข ลดการใช้ความรุนแรง และการกระทำผิดกฎหมายทุกประเภท รณรงค์และประชาสัมพันธ์ด้านยาเสพติด ๔.๒ พัฒนาสังคมสังเคราะห์ ๔.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีการพัฒนาด้านสุขภาพ ๔.๔ ส่งเสริม รณรงค์และประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด และหน่วยงานอื่นๆ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕.๑ คุ้มครองดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๕.๓ เสริมสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย การจัดการระบบกำจัดขยะของเสียอันตราย มลพิษทางอากาศโดยวิธีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๕.๔ เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน	สำนักปลัด กองช่าง กองสาธารณสุขและหน่วยงานอื่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านสาธารณสุข	๖.๑ ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการดูแลสุขภาพประชาชนตามโครงการสุขภาพหมู่บ้าน และโครงการอื่นตามยุทธศาสตร์จังหวัดทางด้านสาธารณสุข ๖.๒ ส่งเสริมสุขภาพประชาชน เช่น จัดตั้งชมรมออกกำลังกาย สร้างลานกีฬา อเนกประสงค์ ส่งเสริมเยาวชนด้านกีฬา ตรวจสุขภาพประจำปี กลุ่มผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้สูงอายุ ๖.๓ สนับสนุนงานป้องกันโรคในท้องถิ่น เช่น ใช้เลือดออก โรคฉี่หนู ใช้หัวดนก	สำนักปลัด กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขและหน่วยงานอื่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการบริหารปกครองความมั่นคง การอำนวยความสะดวก	๗.๑ พัฒนาองค์กรและบุคลากรในท้องถิ่น บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ๗.๒ การรักษาความสงบภายในหมู่บ้าน/ชุมชน ๗.๓ ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๗.๔ ส่งเสริมและป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ๗.๕ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน	สำนักปลัด และหน่วยงานอื่น

บทที่ ๖
การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ
และการติดตามประเมินผล

๖.๑ องค์การที่รับผิดชอบในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๘ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑. สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
๒. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
๓. ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
๔. หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
๕. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

ซึ่งคณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำให้ที่ประธานคณะกรรมการและกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ

โดยมีอำนาจหน้าที่ ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๙ ดังนี้

๑. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
๒. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
๓. รายงานผลและเสนอความเห็น ซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
๔. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

๖.๒ การกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล

การกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา อบต.สามารถทำได้ โดยใช้แบบรายงานการติดตามและประเมินผลแผนการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบไปด้วยแบบรายงาน ๓ แบบ ตามรูปแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดเป็นแนวทางไว้ คือ

๑. แบบประเมินผลแผนพัฒนาฯ (Input) ใช้แบบรายงาน แบบที่ ๑ การประเมินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. แบบติดตามแผนพัฒนาฯ (Process) ใช้แบบรายงาน แบบที่ ๒ แบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. แบบประเมินผลแผนพัฒนาฯ (Output) ใช้แบบรายงาน ๓ แบบ คือ
 - ๓.๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์
 - ๓.๒ แบบประเมินความพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กร อบต.ในภาพรวม
 - ๓.๓ แบบประเมินความพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กร อบต.ในแต่ละยุทธศาสตร์

๖.๓ การกำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล

การกำหนดห้วงระยะเวลาในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ ขึ้นอยู่กับมติที่ประชุมของคณะกรรมการฯ เมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณของทุกปี โดยจะดำเนินการสรุปผลการดำเนินงานจริงตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาฯ และเสนอรายงานต่อผู้บริหาร เพื่อให้ผู้บริหารเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อประกาศให้กับประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี โดยเน้นการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาที่เป็นโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลสำราญใต้ มีศักยภาพที่จะสามารถดำเนินการได้ ในส่วนของโครงการที่เกินศักยภาพจะประสานงานขอทราบผลความก้าวหน้าจากคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ เพื่อที่จะนำมาจัดทำเป็นรายงานประกาศให้ประชาชนในพื้นที่ทราบต่อไป
